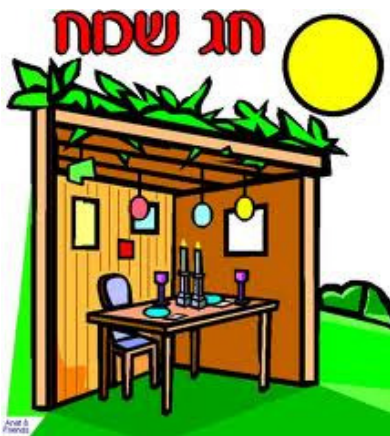

דברי הכפר

סוכה לנצח

הסוכה לנצח
הגדולה הכשרה המהודרת,
הוקמה על הדשא הרחב בגינה.
כולנו נכנסנו לרגע וברכנו "ליישב בסוכה".
הנכדים שיחקו וסעדו בתוכה ככל המדקדקים,
ואנחנו המבוגרים,
ישבנו ושוחחנו וסעדנו במרפסת חצי- מקורה.

מהסוכה וגם מן המרפסת,
ראו כולם את השמים, ואת ברכת הכוכבים.
אני ראיתי גם אושפיזין, יושבים בתוכנו ומברכינו.
הסעודה היתה סעודת חג שופראתית,
החברותא היתה חברותא שמחונית ואמיתית.
ברוך שזכינו גם השנה ליישב כולנו בסוכה יחדיו.

כתב: שלמה שפירא

גיליון מס. 2325 * י"ט תשרי תשע"ג * 5 באוקט' 2012
כפר הנשיא * עלון פנימי

sachlav@kfar-hanassi.org.il

ימי הולדת

7/10	איזק תלם-פוטש אורן פרלסון אייל אורן (נכד-ריינס) עודד כץ יוחאי ג'קסון אופק בכר (נכדה-קולט)	11/10	יואב עדר עידן כרם (נכד לופוב- ווינטרוב) נוח תלם (נכד)
12/10	אבלין וולאך	13/10	בני פורסטר עירית ינטיס – 60 רביב מרקוסון (נכד) מאיה בלטר
8/10	שריטה סינה - 80	9/10	יהונתן יעקב (נכד-ווינטרוב) עידו גלבוע (נכד ר. כהן)
10/10	נעמי רחמני ספיר לוי (נכדה-סמברג) ג'וסי פרלסון (נכדה)		

מזל-טוב!

ימי נישואין

10/10	רחל ואילן גינת
11/10	קרול וגרשון שרק

במזל טוב
בן נולד
אִינְאִי (קוֹאֵט) ורמה
נכד אִפּוֹלִיס
נכד אִדּוֹד ותרצה
ורוב נחת אכל
המשפחה

פסטיבל שאנטי-ח'י

אסיבת שחק גורד

באשק היזים ש'אנו

יום שני 8.10.12

משעה 11:00 עד 15:00

**** פינת יצירה, ערסלים, ועוד...**

**** האכלת חיות, רכיבה על סוסים**

**** בית קפה והרבה דוכני אוכל**

**** אפיית פיתות על הטאבון**

**** שוק קח-תן : אתם מוזמנים להביא חפצים מהבית;**

– צעצועים, ספרים, בגדים, שמונצים וכדו'

**** כל מי שרוצה להביא שולחן ולמכור אוכל, יצירות,**

מוזמן להתקשר עם רג'י

אמג', רג'י ואיכ'י ק'

פירורים חגים ומועדים

בין יום כיפור לסוכות אין הרבה זמן אבל "דברי" שלנו חייב להגיע לתאי הדואר ביום חמישי. אז למרות שזה קצת לחוץ אני שוב מוצאת את עצמי מתיישבת מול המסך, מסדרת את המחשבות ויוצאת לדרך.

לפני שאתחיל למלא את הדף אני לוקחת לי את הזכות לברך את הקהילה של כפר הנשיא על כל רבדיה, שתהיה זו שנה של אחווה ורעות, סובלנות וסלחנות, שנדע באמת להקשיב לזולת ולתת כבוד. שנזכה רק לברכות ובשורות טובות ושנעשה רק טוב אחד לרעהו, ושהקהילה שלנו תצמח רק לגובה ולרוחב מנחת וטוב. שנוכל את כל הכעס הרוע ורגשות התסכול שנמצאים בתוכנו, להשאירם מעבר לגדר, ושבאמת תבוא עלינו שנה טובה ומתוקה, אמן.

כמו בכל שנה בסתיו, על הלוח הקטן ליד תאי הדואר מתנוסס מחדש לוח מד הגשם החדש, וכולנו תקווה שהטיפות הקטנות שירדו עלינו בשבת (וקצת ניקו את האוויר), יתחזקו ויתרבו בחודשים הקרובים, ונזכה לשנה ברוכה בהרבה גשם, לפחות כמו בשנה שעברה.

קצת חדשות בענייני המכינה. בהמשך לקירוב לבבות והכרת הקהילה והקיבוץ, באחד הערבים בשבוע שעבר התקיים משחק "דגל". חברי המכינה יחד עם ילדי הנעורון/נעורים, מי ניצח לא ביררתי, כי זה לא משנה, העיקר הרוח הספורטיבית של האירוע, דווח שהיה נחמד ושני הצדדים סיימו את הערב מחייכים. בהמשך השבוע פגשו חברי המכינה קבוצה מוותיקי הגליל של ניצולי שואה, המפגש התקיים במועדון, החברה הצעירים שמעו מהוותיקים את סיפורי עלייתם לארץ, על דרך הישרדותם בזמן המלחמה, ומה הם עברו בתחילת דרכם כאן בארץ. הנציגות שלנו בקבוצת הוותיקים, היו: מינה סלע ורחל אבידור. קצת לפני תחילת המפגש זכו שתי הקבוצות לכמה רגעי הרגעות ומיני מדיטציה בהדרכתו של יוחאי וולפין. ממה ששמעתי המפגש היה מרתק ושתי הקבוצות הרוויחו.

כמו ההחלטה על שעון החורף, כך גם הוחלט על סגירתה של הבריכה שלנו שנה זו, וחבל, למרות פרסומי החזאים, יכולנו בהחלט להנות מאוד כמה ימים מהמים הצלולים והנעימים. בהזדמנות זו אני רוצה להודות לכל אלה שעוסקים בחודשי הקיץ. בשמירה וטיפול המקום. הבריכה היפה והשקטה מהווה מקום רוגע ומפגש חברים שמאד מוסיף לנו.

ברכות לעומרי ג'קסון, שבימים אלה עושה את ימיו האחרונים בשרות צה"ל. עומרי שרת שלוש שנים בצוות הקרקע של חייל אוויר ברמת דויד, ועכשיו יוצא

לדרך חדשה ומאתגרת לא פחות, באזרחות. עומרי- צא לדרך האזרחית יש המון פסגות ואתגרים לכבוש, בהצלחה.

קפץ לביקור מולדת קצר, דור מעין, שכמו תמיד כיף לראות את זיו פניו. לפי האור בעיניו ניראה שהוא כבר בדרך לאתגר או ההרפתקה הבאה. את החבר'ה הצעירים האלה, נותר לי לברך ולאחל שיעשו חיים וייהנו, אבל תשמרו על עצמכם ובבקשה בלי אתגרים מסוכנים מדי.

הצתה או שריפת גזם, זה לא כל כך משנה. אבל זיהום האוויר שאנחנו חווים בימים אחרונים, בעקבות השרפה במדרונות פארק "זיו" היה לא כל כך נעים. נכון, האירוע סיפק "אקשן" לאוהבי "האקשן" שבינינו, אבל באמת חבל על האוויר המזוהם שהכנסנו לגופנו.

ברוכים החוזרים לשריטה ומל, שחזרו לביתם הקטן והצפוני אחרי כמה חודשים של חופשה.

ברכות לקורין שפרונג, שחגגה ביום שישי האחרון יום הולדת 50 בפאב, בחברת הרבה הרבה חברים, משפחה, ועוד כל מיני חבר'ה, שהצטרפו על הדרך. אז גם אני מצטרפת למברכים ומוסיפה לך ברכות לשנים של אושר, בריאות והעיקר הרבה משמחת החיים שיש בך, מזל טוב.

סוכות בכפר הנשיא, תמיד מביא איתו שלל רב של אירועים ומפגשים. וגם השנה, הצוות הציף אותנו בחגיגה גדולה של מפגשים ופעילויות. בערב החג הראשון, נפגשנו בפאב לטקס קצר ונחמד, כיבוד כיד המלך, והקצפת של האירוע הייתה הופעתה של שולי נתן, שהנעימה לנו בקולה הנפלא ושירה היפים. למחרת בבקר נפגשנו לארוחת בראנץ' חגיגית בברכה בסגנון POT LOK כשכל אחד מביא לשולחן המרכזי ממטעמיו, וכולם נהנים מהכל. וכך נפרדנו מהברכה לעונה זו. אחר הצהריים נפגשנו בחצר ביתם של שרה דבולט ומשפחת המר, למפגש השנתי, של שיא ההכנה ואכילת הפנקייק, תודה לשרה ולכל דיירי השכונה המארחת. היות ואני כותבת לפני סוף החג, אני נאלצת לברך אותנו בחג שמח ומועדים שמחים ואת הדיווח על המשך אירועי החג יספר מי שכותב אחרי.

נו, מה אתם אומרים, הצלחתי לכתוב מעל 600 מילים בלי להתייחס לנאום ביבי באו"ם, ההצבעה על שיוך דירות, האיום האירני, רצח העם הסורי, הסכסוך במזרח התיכון, יוקר המחיה בארץ, או הורדת מחיר הדלק. כן, כזאת אני, יודעת לשים רגע את הצרות בצד ולהעריך את מה שיש, לראות את הדשא שלנו שהוא ירוק יותר. בקיצור אופטימית. וזה אולי סוד החיים הטובים...

לאלה שלא בקו הבריאות וזקוקים לתפילה, חיבוק, ליטוף, או מילה טובה, זאת השורה שמתייחסת אליכם, ומשדרת לכם הרבה כוח וברכה לבריאות טובה וחוזק. תמשיכו להנות מהחג והאירועים סוף שבוע נעים בחברת משפחה והרבה חברים. חגים ומועדים שמחים

שבת של אושר שמחה חיים ושלום

בברכה ארי והשטיינרים

דמוקרטיה ושיוך דירות – לאן?

באחד מהמכתבים של ציפורה כתוב: "...מאחר שהוגשו עד כה כ-4 הצעות הוחלט להביא לאסיפה רק את הצעת הצוות המורחב".
(ענק) וזה אפילו למרות שהצעה אחת מהארבע, הוגשה ע"י שני חברי הצוות המורחב עצמו!

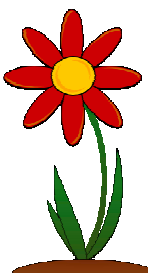
נדמה לי שבפסילת הצעות ע"י גוף אחר מהאסיפה, יש ריח של רודנות! במקרה של החלטה כה חשובה, רק האסיפה/קלפי רשאי להחליט.

בנוסף לכך, יתכן שאחת או יותר מההצעות שנפסלו, היתה יותר מקובלת לחברים – זאת לעולם לא נידע!

עוד נקודה חשובה היא, שנתנו לנו בקלפי להחליט "כן" או "לא". הייתי מציע לפסול את ההרגל הזה ולתת לחברים האפשרות להחליט באסיפה/קלפי תמיד בין לפחות שתי אלטרנטיבות שונות

בתקווה ליותר תשומת לב לעקרונות הקיבוץ מצד מנגנוני ההנהלה .

שבת שלום,
אלן

נזכור

כב	בתשרי תש"ח	25.10.48	ליאון לייטמן
כו	בתשרי תשמ"ז	29.10.86	הילרי קפלן
כז	בתשרי תשמ"ג	7.10.82	גב' ריי לברט
כט	בתשרי תשס"ד	25.10.03	רינה טנא

חלפה שנה.

ג'נט גניסלב וגם לוי אינם. יהי זכרם ברוך.

סבתא

כבר עברה שנה ואת כל כך חסרה לנו.

לא הספקנו אפילו לעכל את לכתך, וסבא גם הוא הלך, הלך בדרכך
וכך בתוך זמן כה קצר – מושג הבית הפך לעבר.

וקרו הרבה דברים בשנה הזו:

הגר סיימה שנה שנייה באוניברסיטה

שיר סיימה קורס קצינות

ואני חזרתי סוף סוף מחו"ל.

מיכי נסע לאוסטרליה, הוא בחר להתמודד משם.

דניאלה ואמא כאן, מתמודדות יום-יום עם העצב והריקנות, שהותרתם בלכתכם.
והן חזקות בשביל כולנו וממשיכות בראש מורם להוביל את המשפחה.

ולנו חסר למי לספר, ולראות את השמחה והגאווה שבעיניים ובחיוך וקשה שאין
את מי לבקר ושנותרתם רק זיכרון. זה עדיין לא מתעכל שהמעטפת הכ"כ חמה
ואוהבת הזו שעטפה אותנו, לא תהיה עוד.

עכשיו אנחנו בפתחה של עוד שנה, עוד חגים, עוד צבא ולימודים ועבודה, עוד
הרבה עשייה וכמה כואב לדעת שלא תהיו חלק מזה, לפחות לא בצורה שלה
אנחנו רגילים.

תמיד נזכור את התקופות הנפלאות אתכם וגם את אלה הקשות יותר. את סבא
וסבתא שלנו שזכינו להכיר וכל כך אהבנו.

מתגעגעים אליכם יום-יום.

נוחו על משכבכם בשלום.

ניצן טוביס

חופשה ספונטנית

במשך הרבה שנים שוש ואני הינו נוסעים לחופשות, בעיקר לתורכיה. באופן ספונטני ברגע האחרון, שוש בתור אחות קופת חולים בראש פינה. הייתה חופשייה לצאת לחופש. אחרי אמצע החודש. לאחר הכנת הזמנת תרופות לחודש הבא. אני בהנה"ח הייתי חופשי גם כן לאחר אמצע החודש מועד להגשת דו"ח מע"מ.

בימי שישי או שבת, הינו מחפשים באינטרנט דילים של הרגע האחרון, ויוצאים ביום ראשון במחיר מינימאלי.

גם הפעם יצאתי באופן ספונטני, אבל לבד.

אחרי שעוברים את שדה התעופה, יש הסעה מדלת לדלת, מובילים אותך לחדר די מרווח עם מרפסת לכיוון הים, גם בצד השני יש נוף של הרים ויערות. אוכל - אין בופה (הגשה עצמית). אך יש שתי אופציות, הגשה לשולחן או הגשה לחדר. אין דוחק, אין דחיפות, אין התנפלות על האוכל, תענוג.

חדר אוכל יש בכל קומה ואוכל בשפע.

זה מקום להרבה בטן גב.

כל יום מסדרים את המיטות, ומגבות חופשי.

צוות רפואי במקום, רופאים מקצועיים ואחיות 24/7.

צוות בידור - יש גם ליצנים וגם להקת כליזמרים.

מחיר אפסי.

המלצות ופרטים נוספים אצלי

רימונד סולומון \

טורניר קט-רגל לזכרו של צביקה קורנבליט

ביום שני, 8.10.12, חג שני - סוכות בשעה 14:00 בצהריים יתקיים טורניר קט-רגל לזכרו של צביקה במגרש הכדורסל.

היכוננו... היכוננו... הכינו קבוצות ובואו לשחק.

להתראות,

שבי

על חברות בעצמאות כלכלית

ודמוגרפיה

לפני מס' חודשים, הצטרפתי כחבר בצוות דמוגרפיה. בקשתי להצטרף לצוות זה מתוך ראייה ודאגה לעתיד המקום שהמשכיותו לפי אמונתי תלויה בהצטרפות של דור חדש וצעיר. כמו כן באתי מתוך ראייה שהמשכיות זו כדאית ותעשה בעיקר על ידי בני משק.

עודדה אותי העובדה והנתון שיש מספר גדול של מועמדים ופונים להתקבל כחברים בעצמאות כלכלית למקום. למעשה גדול הביקוש על ההיצע כאשר המגבלה היא במספר הדירות הפנויות. וכאן באה ההסתייגות הכללית שלי מהנעשה בתהליך זה.

המעמד של חבר בעצמאות כלכלית נולד בעבר כאשר הקיבוץ היה במשבר, אנשים עזבו ואחרים לא הצטרפו. וכאן נולד הסטטוס של חבר בעצמאות כלכלית. קרי בוא לגור אתנו אך לא תהיה שוטף לצרות שלנו.

הדירות הינן הנכס האחרון שנשאר לנו החברים מהמניין לתת ולהוריש לבנינו ובנותינו. כל שאני שואף אליו בתור הורה הוא להבטיח לבניי בטחון ע"י תמיכה בו בניסיון להשיג לו ולבני משפחתו קורת גג. מה שקורה היום בקבלת חברים בעצמאות כלכלית היא מכירה של הנכס האחרון שלנו כמעט בנזיד עדשים לכל פונה ומועמד. בין המועמדים לחברות בעצמאות כלכלית אנו מוצאים קבוצה של תושבים שגרים בקרבנו מזה זמן. אין לי כלום כנגד תושבים אלה, אני מכיר את רובם ומוצא אותם כאנשים טובים ונעימים. אדרבא שימשיכו לגור כאן כל עוד הם מעוניינים לשלם שכר דירה.

כמו כן יש קבוצה נכבדה של חברים בעצמאות כלכלית שמורכבת מבני משק או חיצוניים. אין לי דבר נגד קבוצה זו נהפוך אני רק יכול להוקיר אותם על תרומתם למקום בעיקר בפן החברתי.

החשש הגדול שמפעם בי הוא שבגלל המספר המצומצם של יחידות דיור פנויות שנותרו במתחם בקרוב מאד לא יישאר לחברי המשק הצעירים מה לתת לבניהם שכיום הם בתיכון או בצבא ובקרוב מאד יבקשו לחזור לכאן.

נכון להיום אנו חייבים לעצור את התהליך של קבלת חברים בעצמאות כלכלית ולעדכן אותו למציאות העכשווית לפחות עד סיום התהליך של שיוך הבתים לחברי המשק זאת כדי לצמצם את שני המעמדות שנוצרו בקיבוץ של חבר

מהמניין שבעצם אין לו נכס וחזקה על ביתו וחבר בעצמאות כלכלית שהוא בעל נכס .

אני חושב שאת מכירת הנכסים שלנו (דירות) אנו צריכים כיום לצמצם ולהשאיר אך ורק למי שנחשב לבן משק, כך שמעמד חבר בעצמאות כלכלית יחול אך ורק על בני משק.

זה הנכס שלנו חברי הקיבוץ מהמניין וזה המעט שאנו יכולים עדיין לתת ולהעביר לבנינו .

מיקי חייט

צוות קשרים נפגש ומספר

צוות "קשרים" הוקם ביוזמת חברי קיבוץ ותושבי הרחבה מתוך מטרה לגבש קהילה משותפת שתכלול את כל תושבי הקיבוץ. אנו רוצים לקדם ולשפר את החיבור בין תושבי ההרחבה לתושבי וחברי הקיבוץ, ובנוסף למצוא דרכים לחזק את הקשרים ותחושת השייכות של כל אוכלוסיות הקיבוץ: ותיקים, חברים חדשים, בני משק, תושבים (וכו' וכו').

ביום שישי האחרון (אחרי יום כיפור) נפגשנו (ארי, מעיין, אורה ומיכל א. מן הקיבוץ, אורלי, רותי, וירון מן ההרחבה) וקיימנו שיחה פתוחה, מעשירה, כנה ובונה. על מה דיברנו?

על הרצון להתחבר, שקיים בצד חששות, קונפליקטים ומשקעים. על הרבה קשרים ומעורבות שכבר קיימים בעצם. על היכולת להיות חברים למרות הויכוחים וחוסר ההסכמות. על השאלה האם יש קודם לפתור את הבעיות ורק אח"כ להתקרב ולהכיר, או פשוט להתחיל בפעילות משותפת. על כך שקונפליקטים כלכליים, קהילתיים ואחרים אינם נחלת תושבי ההרחבה בלבד, ושכולנו חיים במציאות קהילתית וכלכלית מורכבת. על הצורך לשפר את תהליך הקליטה וההיכרות, ועל כך שלמעשה כולנו רוצים לפעול למען מטרה משותפת - עתיד טוב יותר ושימור הרוח המיוחדת והטובה של המקום, תוך ראייה של 5-10 שנים קדימה, הגדרה, הסתכלות וחתימה לקידום החזון היישובי של כפר הנשיא.

החלטנו בשלב זה לפעול בשלושה ערוצים –

הראשון הוא קיום פעילות משותפת לתושבי ההרחבה והקיבוץ, במספר מוקדים:

1. גינה קהילתית
 2. פעילויות "קשרים" – הפעילות היכרות משותפות פתוחות לכולם (מבוגרים בלבד), פעם בחודש
 3. ערב בפאב
- השני הוא המשך פעילות הצוות באופן שוטף על מנת להעלות סוגיות, לשוחח ולקדם פתרונות והשלישי הוא קידום נוכחות של תושבי ההרחבה בוועדות כמו ועדת חגים ובפעילויות הקיבוץ.

הפעילות הראשונה היא "אושפיזין במדרחוב" שתתקיים בהרחבה בחול המועד סוכות, עם "בתי קפה" מקומיים בהם נוכל לשבת ולהכיר אחד את השני, פינת טאבון, סרט על הדשא, ועוד.

נמשיך לעדכן

צוות "קשרים".

יומן ראש השנה – 8 שעות מזרח

כרגע סיימנו ארוחת חג לראש השנה, חשש גדול אפף אותי כשאנחנו, המשפחה המצומצמת נערכים לחגוג לבד בגולה, באי לא מוכר, בתחתית חלקו הדרומי של הכדור. מאידך, היה זה גם מבחן ראשון של חוסן משפחתי ואישי לכל אחד מאתנו. התגייסות כוללת להפוך את החשש לחוויה נפלאה של חג, בדירה הזמנית, במכון לחקר הימים; הקלדוניה החדשה (IRD).

אתמול השכמנו קום והגענו לשוק המקומי כבר בסביבות 7 בבוקר. השוק נפתח כל יום (חוץ מראשון) ב 5:30 ומסתיים בגדול כבר ב 9:30. מומלץ להגיע מוקדם, כי סחורה טרירה ומועדפת מתדלדלת כבר ב 8. הסוחרים מביאים רק מה שיש ולא לחוצים מחוסרים. ירקות מקומיים, פירות מיובאים: תפוחים מניו זילנד ותפוחים מדרום אמריקה. בראש המצעד פפאיה, קוקוס, אננס, סוגים שונים של ירקות שורש (כולם חומים מבחוץ אבל הבשר הפנימי מתחיל בלבן ועובר את ספקטרום הקשת עד סגול כהה) אותם מגדלים הכפריים המלאניזיים

(KANAK). כמו כן, דגים טריים מהים הקרוב, מאפים שונים וממולאים של הסוחרים, סינים (שאבותיהם הגיעו למכרות הניקל כבר בשלהי המאה ה-19) שריחם מציף את המבנים בעלי הגגות הכחולים. את כל החגיגה עוטפים צילי התזמורת המקומית, שתופסת את מקומה ברחבה המרכזית בין הבניינים, כבר בסביבות השעה 6, ושולחת את הקונים בקצב הרגיל, לנענע את ארנקם לעבר הסוחרים. הכל טרי וזורם, רק חסרו לי יללות הסוחרים, להם הורגלתי בכל יום ב' בואך לשוק בחצור.

אין ספק שאנו עדיין בהלם מרמת המחירים, אפילו בשוק. אבל חג זה חג וחייבים להכין הכל לקראת הערב. ממלאים ירקות ופירות בתיק שהוכן מראש - אין זוהמת שקיות בנואמה, כולם מביאים תיקים מהבית - הלוואי עלינו. משם למבנה של שוק הדגים, ופה פסטיבל של דגי טונה, סוגים שונים של דגי סלומון (חלקם מעומקים ניכרים בפסיפי), לובסטרים בכל הגדלים והצבעים, כסילונים ועד ריקיקים לא מוכרים. מנסים לבחור מהשהו מוכר יותר ומתאים לחג, מהשהו יותר לבן ופשוט. בסוף מעלים בחכה כמה נתחי דג, משלמים בהתאם ואז חזרה הביתה למקרר.

הימים האחרונים עברו לאט, כשכל אחד מתכנס למחשבותיו על הימים של אחרי החג. יום ראשון בבית הספר, הכל בצרפתית, בבתי ספר שטרם ראינו, מנהלים שטרם פגשנו וכיתות שרגלנו עדיין לא דרכה בהן. אבל עד אז, הספקנו לאפות לחם ראשון, לבחון את השוק המקומי ובעזרתם האדיבה של אווים להדרימ להרי הניקל מחד, ולהצפין לחופי המנגרובים המערביים של האי. בכל פעם נפעמנו מחדש מהשינויים המהירים באקלים בין החוף של נומאה הסואן לבין ההרים בדרומיים (שם תפס אותנו גשם עז) והחופים הצפוניים השוממים אדם. קשה להאמין, אבל באי שגודלו כמעט כמו של ישראל, והאוכלוסייה מגרדת בקושי 3.5% מזו שלנו, יש פקקי תנועה כל יום. לאט לאט מתחילים לתפוס את המורכבות הפוליטית, בין הילידים מלאניזיים (מהאיים האינדונזים להמאלזים), הפולינזים שפלשו מפיג'י והסביבה, ומולם עדיין רוב לבן של מהגרים צרפתיים, שאבות אבותיהם הגיעו כאסירים בסגנון האנגלים באוסטרליה. לכל זה יש להוסיף את המיעוט הסיני והווייטנאמי, שהגיע בעיקר לעבודה במכרות הניקל, והשפעתו הכלכלית ניכרת בכל תחום. אבל את זה נשאיר לפעם אחרת אחרי שנבין טוב יותר מי נגד מי.

שנה טובה לכולם

ממשפחת פרנק המצומצמת

בגלות.

מיומנה של ברנדה סמית

כיצד קרה שהרי ואני הגענו לישראל, ונשארנו שם 25 שנה? במקריות המוזרה של החיים, זה סיפורנו. בננו הבכור הרי, זכה בתחרות חיבורים וקיבל כפרס, טיול של 10 ימים בישראל. כשראיתי את הצילומים שלו – התפוזים על העצים והשמיים הכחולים – ידעתי שגם אני חייבת לנסוע לשם. אבל כיצד?

יש ביטוי האומר שהכול אפשרי, אם הנך רוצה אותו מספיק. כדי לגייס כסף, עבדתי חלקית במשרד של חברת בנייה וגם הצעתי לטפל במכונות שלהם אחר הצהריים. שלושת הבנים שלנו גם הצטרפו למאמץ, כדי שגם הם יוכלו לנסוע. בזמן הפנאי שלהם ובחופשות הם עשו כל מה שאפשר היה, כדי להרוויח כסף.

כעבור שלוש שנים. כאשר גם החברים שלנו ששמעו על המאמצים שלנו, הצטרפו גם הם אלינו, באנו לישראל כקבוצה של 15 איש.

האם זה סיפק את רצוני להיות בישראל? לא ולא.

במקרה לגמרי ראיתי בג'רוזלם פוסט פרסומת, שמחפשים אנשים מבוגרים להתנדב לעבודה בקיבוץ למשך 4-5 שבועות. עוד הזדמנות נקלעה לדרכי. הרי ביקש חופשה ממרקס וספנסר, ובקשתו נענתה. בלונדון עברנו את הראיון, וסוף סוף היינו שוב בדרך לישראל.

נשלחנו לכפר הנשיא. גרנו בבניין מוזנח ששמו "הילטון". קמתי מוקדם בבוקר, ויצאתי לראות את הזריחה מעל רמת הגולן. הרגשתי שסוף סוף הגעתי הביתה, אבל עברו שנים רבות עד שהחלום הזה התגשם ממשי.

תקופת ההתנדבות שלנו הייתה נפלאה. עבדנו עם יוחנן (סלע), חבר אדיר וטוב. אחרי החודש הראשון הזה לפי שיטת ההתנדבות, הזמין אותנו יוחנן אישית לחזור כל שנה. במשך התקופה הזאת, הרי הקים את החממות. יוחנן מאוד אהב את החממות שלו. הוא מאוד רצה שנעשה לנו בית קבע בישראל והציע שנשכור בית בראש פינה. למרבה הצער, יוחנן נפטר בשנה שהרי יצא לגמלאות והוא לא זכה לראות את הדבר הזה מתגשם..

בכל זאת באנו לישראל ותחת פיקודו של יגאל (בן-חיים), בנינו עוד שתי חממות ושם גידלנו צמחים עבור החברים, טיפחנו ערערים, שלאחר מכן עברו למשתלת הערערים בניהולו של רוני ביוטו. גידלנו פיברפיו (feverfew) ועוד הרבה צמחים מיוחדים, ולבסוף את המורינגה (moringa).

למרבה הצער, במרוצת השנים הרי חלה. תקופה זו מכאיבה מדי מכדי שאכתוב עליה. אבל כאשר העננים השחורים כיסו את השמיים, היה גם ניצוץ של שמש ותקווה. אז החלה תקופה קצרה אך יפה מאוד כאשר קרן (דוידסקו) הופיעה, בדיוק כפי שקרני השמש, מפציעות להן מבין ענני הגשם.

קרן חברתי היקרה, באה להושיע בשעה קשה זו. החברות שלי עם קרן הייתה ניצוץ התקווה והחיים, שיישאר אצלי עד יומי האחרון. צחקנו יחד ותכננו את עתיד החממה, שעמדה להשתנות, ממקום של התעלות רוח. מקום בו ניתן ללמוד להשתמש בצמחי מרפא ומאכל, לקנות מתנה קטנה. עכשיו הייתה דרישה שהמקום יקיים את עצמו כלכלית. קרן, שהיא צעירה הרבה יותר ממני, תצטרך לחולל שינוי זה.

לעומת זאת, לאורך כל התקופה הנהדרת הזאת – מבלי שאהיה מודעת עד כמה היא תהיה קצרה – קרן ואני בילינו יחד ודיברנו על העתיד. לזמן קצר כל כך שמחנו לקום כל בוקר. עד שהעננים השחורים חזרו ונשברו. קרן ואני התחבקנו והתייפחנו עד שהיא נפרדה ממני ואני חזרתי הביתה לאנגליה.

הלוואי שהחממה תישאר לזכר חברנו הטוב יוחנן, לזכר בעלי הרי וגם לזכרי.

קרן חברתי, המשיכי בעבודתך הברוכה!!

(תרגום מאנגלית: רונה אנגלסברג)

זה לא מצחיק !!

כולנו קבלנו את ההודעה לגבי מתן יפוי כח בקלפי של הקיבוץ. היא אומרת בקיצור:

- ❖ חבר הנמצא בארץ יכול ליפות את כוחו של בן. בת זוג בלבד.
- ❖ חבר הנמצא בחו"ל יכול ליפות את כוחו של כל חבר אחר להצביע בשמו בקלפי הקבוץ.

לדעתי היא משאירה שאלות ללא מענה, על בסיס קביעת תקנון האגודות השיתופיות. מה שחשוב יותר, היא גורמת לאי-שוויון בין חברים, ואי-צדק

חברתי בין אלה עליהם אמורה האגודה (או התקנון שלה) להגן. למשל (לשון זכר כלשון נקבה, כמובן):

- רווק, אלמן או גרוש שיוצא למילואים ומגן עלינו, על גבולותינו ועל המדינה אינו רשאי להצביע בקלפי (כי אין לו בן-זוג).
- רווק, אלמן או גרוש שיוצא לחו"ל למען טיול, כייף או עסקים יכול ליפות את כוחו של כל חבר אחר.
- רווק, אלמן או גרוש שנמצא בבית חולים בארץ (כגון חולה, מטפל או עובד משמרת) לא יכול להצביע בקלפי (כי אין לו בן-זוג).
- חבר שיוצא לחו"ל למען ניתוח, פיקוח נפש או אבל משפחתי יכול ליפות את כוחו של כל חבר אחר.
- מה משמעות בן-זוג?
האם צריך להוכיח נשואין ע"י הגשת כתובה או כל מסמך-רבנות אחר בקלפי?

האם בן-זוג יכול להיות על תקן "ידוע בציבור"?

האם בני הזוג יכולים להיות מאותו מין? (לא מצחיק – דעתי הנחרצת היא שאהבה, כבוד-הדדי ושלוש-בית חשובים יותר ושווים פי-מליון מכעס ומריבות במשפחה, ולא חשוב הרכב המינים והגילים).

לא סתם אני כותבת ושואלת לדעתי, חשוב שלא נקבל גזרות כתורה מסיני בלי לבדוק את משמעות הגזרה שהנחיתו עלינו – אחרת נגיע אולי למצב של האמא מבית שמש שהתפרסמה בחדשות רדיו, טלביזיה ועתונות – זאת שהרביצה לילדיה עם מוט ברזל **כי הרבי**

הקהילתי צווה עליה להתנהג כך !!

אגב, האם הגזרה לגבי מתן יפוי כח בקלפי של הקיבוץ תופסת גם לגבי בחירות למועצה האזורית של הגליל העליון, ולבחירות לכנסת? (שני האירועים, נדמה לי, מתוכננים עד סוף 2012). אבקש מכל אחד לקחת את מכתבי זה ברצינות – הערות בונות יתקבלו בשמחה.

שולמית.

(על פי בקשתה שולמית המאמר לא עבר עריכה והגהה. המערכת.)

ש י כ ת ה נ ו ע ר

שירת הנוער, שיר עתידנו
שיר התחדשות, בנין ועליה

שמחת בית התועבה

"ושמחת בחגך והיית אך שמח" אומר הפסוק
ואני שואל: יופי אבל איך? איך ועל מה בדיוק?
על מה כאן השמחה הגדולה והמכופלת
האם יש לשמוח על מצעד האיוולת...?

נו אז מה בכלל איכפת לך ?
שמח לפחות בחלקך !
שמחה זה שמחה !
למה אתה צריך סיבה למסיבה ?

צודקים, אני כמעט משתכנע
אבל אפילו חמור הייטב יודע
ששמחה אמיתית, הקולחת כמעין נובע
איך בפשטות זאת להגיד
היא רק השמחה לאיד...

אבי

הלוח הלא אלקטרוני

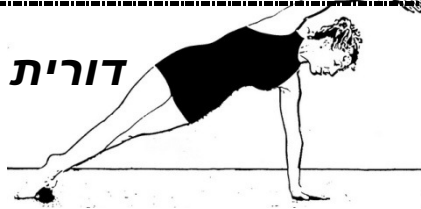
בלוני גז לבישול

לידיעתכם: מחודש ספטמבר עלה מחיר בלון גז ביתי ל-140 ₪.
נעמי

פיזיולאטיס

מיד לאחר סוכות חוזרים לפעילות בימים ובשעות הרגילות
יש לתאם טלפונית עם דורית בנייד: 0506/359067

דורית נמנוב רוזנקרנץ

למכירה:

עגלול, מיטת תינוק, סל-קל (טרמפולינה) לתינוק, שואב אבק חדש, תנור חימום.
הכל במצב מצוין.
נא להתקשר לשושנה טל. 4859.

פרחים

בימים אלה סוגרים שנה מיום שהארי וברנדה עזבו.
כאות הוקרה, המקום נקרא H&B&K
אני מודה על הזכות להמשיך את אשר חבריי יקיריי ושאר חלוצים,
יצרו באהבה רבה
פתוח בימים א' ב' ו' אתם בהחלט מוזמנים.

שנה טובה קרן דוידסקו

פרוייקט "ארוחות מהלב" חוזר, ובגדול!!!

אחרי הלידה האם ומשפחתה צריכים הרבה תמיכה ועזרה מהסביבה. בעזרת אנשים טובים אנחנו מביאים ליולדת ארוחה חמה מהלב, פעם ביומיים למשך כחודש! עד כה התגובות של המשתתפים והמקבלות היו חיוביות מאוד. בקרוב החסידה תגיע שוב לבקר בקיבוצינו... אני מזמינה את כל מי שרוצה להצטרף אלינו לנתינה, ליצור איתי קשר: עינת דסקל (פלמה)
054-3432264 בבית- 4864.

קיץ חם עבר עלינו ונראה שקשה לו מאוד להיפרד. ימים טובים, ימים נוראים, שבתות וחגים. וסליחה ומחילה ואיחולים לשנה מתוקה.

מחכים אנו, רוצים אנו, מבקשים אנו לעצמנו, מעתה, רק ימים טובים.

רוחות של סליחה

מספרים על שני חברים שהלכו יחד במדבר.

במהלך המסע, החל להתעורר בין השניים ויכוח סוער וחבר אחד סטר על לחיו של החבר השני. החבר שקיבל את הסטירה לא החזיר מכה ולא אמר מילה רעה. במקום זה הוא הרים מקל וכתב על החול:

היום, החבר הכי טוב שלי סטר לי בפרצוף !

השניים המשיכו במסעם, עד שמצאו נווה מדבר והחליטו לטבול בו. החבר האחד נכנס למים ושכשך בהם בלי בעיה ואילו החבר השני, שקיבל את הסטירה, נסחף לאיזור של מים עמוקים והחל לטבוע.

חברו מיהר לשחות לעברו ולמשות אותו אל הגדה. לאחר שהתאושש, חרט החבר על האבן הקרובה:

היום החבר הכי טוב שלי הציל את חיי !

החבר שסטר והציל מטביעה, הסתכל בו בפליאה ושאל :
אחרי שפגעתי בך כתבת בחול ועכשיו אתה חורט על אבן – למה?

הסתכל עליו החבר השני וענה:

כשמישהו פוגע בנו אנחנו צריכים לכתוב את זה על חול כדי שרוחות של סליחה יוכלו למחוק מה שהיה, אבל כשמישהו טוב קורה או כשמישהו עושה עבורינו דבר. נפלא, עלינו לחרוט זאת באבן כך ששום רוח לא תוכל לטשטש את מה שהיה.

מי ייתן ונלמד לכתוב את שעל ליבנו בחול ולגלף את אושרנו באבן .
מי ייתן ורוחות של סליחה יוכלו למחוק עקיבות ישנות בחול, ולאפשר לנו לצעוד בבטחה בדרך חדשה .

הביאה: ש.ש.

שנה טובה , ומועדים לשמחה!

אורז עית הביתנים

תשע"ג

מאת : דוד אשל

אמרה תשע"ב ל שנת תשע"ג :
 "אם תבטיחי לי עכשיו
 שאת טובה ממני...
 אסתלק לי... ואינני."
 "איטיב מאד עם כל בית אב"
 השיבה לה תשע"ג,
 "כבר בתחילתו של שוני
 אחסל...את כל העני!"
 "אני תשע"ב כבר עייפה
 ועלי את עדיפה
 אנא, היי לי מחליפה,
 גם צעירה את... ויפה"

תשע"ג אכן הסכימה
 והפכה הרימה,
 תשע"ב אמרה : "אני אפרוש!"
 ולנו יש...אחרית ור'אש.
 עמדה תשע"ב בשער
 ונפרדה בצער
 ובקשה ברחמים :
 "זכרוני לטוב... בדברי הימים!"
 ובנאום הכתרתה
 תשע"ג הבטיחה זה עתה :
 שכל שנבקש...נמצא
 לא רק בשיר ובמליצה,
 שנה של א נחוש באין
 ושאותה האושר יאפיין,
 שנת מרפא לכל חולה
 ולו - השחר יעלה,
 אור חיינו בה יהל
 שנה טובה לישראל !

הפינה הויזואלית

Boom!!!!

דוד אלמן

שבת שלום

Village Voices 05.10.12

Kfar-Hanassi-Israeli Style

Vol 2 - #40

SHANTI-LIVE FESTIVAL

Simchat Torah in the Children's Farm

Monday 08.10.12 from 11:00 – 15:00

Creativity corner, making hammocks etc.

Feed the animals, ride the horses

Coffee/Tea and lots more food (bring small change)

Baking pita on the taboon

Give & Take Market (books, toys, clothes, nic-naks)

If you wish to set up a sales table, please contact

Reggie or Micki Koren

Village News: Between Yom Kippur and Succot there's really not a lot of time for the news sheet to get printed and put out by Thursday, but this week we must get it out or we'll be messing up all the news.

Before we start with news, let's take a moment to start with a New Years greeting to one and all, hoping that we will all work forwards in a united kibbutz spirit. May we grow as a community, receive good news this coming year and may we practice doing good for ourselves and our neighbors. Let's leave any anger, deceit or personal frustration by the wayside and simply enjoy s sweet year.

If you've noticed, there is a new, little chart set up on the left side of the original post office boxes which shows the amount of accumulated rainfall. Now we're all waiting for the rain to fall (a clear the air). Here's hoping for a good rainfall and a good yield on our crops....at least as good as last year!

This years pre army group is trying for better relations with the younger groups and they had a "flag" race with the junior and senior high schoolers. I really don't know who won (and it really doesn't matter). What's important is the spirit of the game and both sides finished with smiling faces and a good feeling.

During the week the pre-army group also met with founders Mina Sela and Rachel Avidor and heard tales of their immigration and survival here (where there was nothing to start with). Before starting the meeting they did have a few moments of quiet meditation under the tutelage of Yohai Wolfin. Both the pre-army group and our youngsters felt they benefited from the joint session.

Just as the changing back from daylight savings time seems entirely without merit sometimes, so too the closing of the pool. It's a pity (especially as the weather has continued hot) but it's time to thank those who keep things functioning during the summer months and make it such a joy to go to the pool. Even if you don't go swimming, it's a great and calming place to meet and hang out with friends.

Greetings to Ohmre Jackson, who's just doing his last days of mandatory army service (not to mention that he also filled in as a lifeguard). He did his service as ground crew in the air force and now will have to face life as a free citizen. Good luck to him.

Dor Maayan came for a short visit over the holidays. He's been working in Canada with Shalev Nemenov but may be planning other adventures. This younger generation has a way of doing things like that....

Doesn't matter how it started but there was a rather exciting fire in the fields just below Izak's house. Air pollution for free! True, it did cause a bit of excitement for those who needed the extra adrenalin rush, but the look of the surface down from Ziv park is not very pretty at the moment.

Sarita and Mel have returned from their sojourn in Hungary where Sarita did a seminar in ceramics and Mel found other things to keep himself occupied.

Mazal Tov to Corinne Sprung who turned 50 this last Friday night and had her celebration in the pub, surrounded by friends and family. We too join in wishing her well and many more happy years.

Succot in Kfar-Hanassi is always full of interesting things to do and loads of people visiting. We started the celebration with ceremony and skit outside of the pub and then had the great honor of hosting singer Shuli Nathan (of 1967 fame). The following day, just over the seasonal line of maintenance, there was a Pot Luck brunch poolside. People brought their own concoctions and everyone found what to eat. Many thanks too to Sara Davolt who hosted her traditional pancake evening - with maple syrup - for the community. During the remainder of the holiday there will be even more activities but we will finish with the traditional soup and jazz evening organized by Terry Lapping and Dorit Rosenkrantz and held on the Rosenkrantz lawn.

Here we have 700 words and not a single one about Bibi's address to the U.N., privatization, Iran, the Syrian massacres, the Mid East stalemate, the high cost of living or the fact that the price of gas is finally dropping! Let's put all the possible unpleasantness aside and deal only with optimistic possibilities. **That** may actually be the secret to happiness....

To all those who are not in the best of health we wish you speedy recovery. Remember: a kind word or gesture goes a long way to improving our day.

Have a very good weekend and enjoy your friends and family. Shabbat Shalom!

Ari and the Steiner's

Anniversaries:

10.10 Rachel & Ilan Ginat
11.10 Carol & Gershon Sharek

Commemorations:

25.10.48	Leon Leightman	בתשרי תש"ח	כ"ב
29.10.86	Hilary Kaplan	בתשרי תשמ"ז	כ"ו
07.10.82	Mrs. Ray Levart	בתשרי תשמ"ג	כ"ז

25.10.03 Renee Tenna

כ"ט בתשרי תשס"ד

Birthdays:

07.10 Izak Telem-Potasz

Oren Pearlson

Ayal Oren (Raines grandson)

Oded Katz

Yohai Jackson

Ofek Becher

08.10 Sarita Sina-Allerhand - 80

10.10 Naomi Rachmani

Sapir Levi (Samberg granddaughter)

Josey Pearlson (granddaughter)

09.10 Yehonatan Yaacov (Weintraub g/son)

11.10 Yoav Eder

Idan Kerem (Lupov/Weintraub g/son)

Noah Telem (grandson)

13.10 Benny Forster

12.10 Evelyn Wallach

Irit Yentis

Raviv Marcuson (grandson)

13.10 Maya Bolter

NOTICES

Mazal Tov to Rama & Yanai Collett and their families
(grandparents: Phyllis Collett and David Collett)
On the birth of their first child, a son.

MINI SOCCER MEMORIAL TOURNAMENT

In memory of the late Zvika Kornblitt Z"L

Will be played Tuesday 08.10.12

Come Along and Cheer!

Cooking Gas

The price of individual cooking gas containers has gone up and PazGas informs us that the new price is now set at **140 NIS**. If you need gas, please call them direct at: **6974444 (x 3)**

Naomi

SHOE SALE

Tuesday - 09.10.12 from 16:00 - 19:00 in the Club room.

PILATES

The pilates exercise group will be starting up again **after Succot**. Anyone wishing to join should contact **Dorit Rosenkrantz: 050-6359067**

Flowers

We are currently commemorating the first year since Brenda and the late Harry Smith left KH (and the greenhouses) and have renamed the place **H & B & K**. I feel truly blessed to continue their good work.

We're open on: Sunday, Monday and Friday. Have a great Shabbos!

Keren Davidesco

Heartwarming Food - big time...

After giving birth women need a support group around them. One way we show our support is by volunteering to prepare food (whole meals) for the new mothers. We try to supply food every two days during the first month after birth to ease them into their return to family life and this gesture is very well appreciated by them. The 'stork' will soon be visiting in multiples*...so if you are interested in leading a helping hand, please contact Einat Daskal: 4864 (home) or 054-3432264.

*Current expectant mothers:

Talia Even-Danan, Revital Konriques, Michal Ashchar, Hadas Porat and Renana Chait.

NEW CALEDONIA

We've just finished celebrating the New Year. We did so with trepidation at the thought of celebrating as part of the diaspora, on an unknown island in the southern hemisphere. This was also a test of the strenght of our family as well as each of us as individuals. This is how we turned our fears into a festival in our small, temporary apartment allocated us by the IRD (Institute Recherche pour le Developpement NC).

We arose early yesterday and made our way to the market at 7 AM. The market opens daily at 5:30 and is just about over at 9:30. The recommendation is to come early because most of the really fresh produce is gone by 8:00. The venders are unconcerned with shortages: vegetables are local; fruit is imported.

Apples come from New Zealand and South America. First we searched for papaya, coconut, pineapple and various root vegetables (which are usually brown on the outside but can range from white to deep purple on the inside). The local Melanesian (Kanak) farmers grow them. Sea fish are abundant as well as stuffed baked goods - mostly from the Chinese settlers (19th C Nickel miners). Their songs fill the blue roofed market stalls. There is a local band playing Reggae that make your feet dance, not to mention your wallet! Everything is fresh and flowing.

I'm still in shock from the prices of everything, even in the market. But the holiday gets special attention and everything must be prepared for the evening. We put fruit and veggie in the bag we prepared and brought from home. There are no plastic bags in Noema and everyone has a shopping bag (we should be as organized!).

Then we head for the fish stalls where there are different types of tuna and deep sea salmon, not to mention lobsters of every variety and other shell fish. We try to purchase something that looks more familiar - simple and white. In the end we find something, it's weighed, payed for and we add it to our bag. Then home to put it all away in the 'fridge.

These days pass slowly and we each have our own thoughts about what will happen after the holidays. There will be the first school days (in French) in a school we have yet to see with teachers and classmates we have yet to meet. But until then we manage to bake bread and scout out the local market and with help from new friends we will go south to the nickel mines, north to see the mangrove trees and west to see the wildlife. Each time we go somewhere we are amazed at the swift change of climate and variety of scenery. Between the steamy vitality of Noema, the southern mountains (where we were inundated with rain) and the deserted northern beaches. It's hard to take in that this Island, roughly the length of Israel but with barely 3.5% of our population, has traffic jams!

Slowly we begin to adjust to the convoluted political realities of this place containing Melanians, Malaysians, Polynesians, and still a majority of white people from the days of French colonization. Much as Australia was populated by English prisoners, so New Caledonia was populated by French prisoners. There are also pockets of Chinese and Vietnamese settlers who came to work in

the nickle mines and remained here afterwards and have had a tremendous economic impact on the Island.

We'll save that for another time when we have a better of understanding of the various powers that be.

Have a wonderful New Year back in Kfar Hanassi.

The reduced Frank family
(Elana, Rafi, Adi & Inbal)
from the diaspora

A Spontaneous Vacation

Over the years Shosh and I managed to go abroad, mostly to Turkey, for spontaneous, last minute vacations - after mid month. She would be available after the 15th when she finished doing the following months drug orders (as a nurse in the Rosh Pina clinic) and I would manage it by handing in the VAT report a tiny bit late (in Accounting). This year I managed a spontaneous trip by myself. After clearing customs there was a vehicle that took me door to door (from the AP directly to the hotel). My room had a veranda from which you could see the mountains in one direction and the sea in another.

There was no buffet service at meals but we did have two options: table service or room service. No pushing, no shoving, no overeating but food was plentiful, with a dining room on each floor. A real pleasure!

Lots of time to roll over from back to front and soak up the sun and ambience. Beds were made everyday, towels - as many as you need or want. There was a medical team available 24/7. For entertainment we had clowns and kleizmer. Price? Minimal...

If you seek more information please contact me.

Raymond Solomon

FROM THE DIARY OF BRENDA SMITH

HOW did it come about that Harry & I came to Israel and wound up staying 25 years? This was an accident of life.

OUR oldest son, Harry, won a contest that's prize was a 10 day trip to Israel. When we saw the pictures he brought back - the abundant orange trees and blue skies - we knew we also had to go there.

THERE'S a saying that 'nothing is impossible if you want it bad enough'. In order to raise the sum we would need I worked in a construction office and also took care of their cars in the afternoon. We did everything, including in our 'spare' time to raise money.

IT took us 3 years but when friends of ours heard of our project and also joined in and we came here as a group of 15 adults. Was this enough for me? Not by a long shot!

MY eye chanced on an advertisement in the Jerusalem Post: Seeking older adults to volunteer in a kibbutz for 4-5 weeks. This was another stone thrown in our path of circumstances. Harry asked for time off from Marks and Spencers and we were invited to London for an interview - that's when our real story of coming to Israel begins.

WE were sent to Kfar Hanassi and lived in a run down box of a house called 'Hilton'. I woke early each morning to see the sun come up over the Golan and felt, finally, that I had come home. It actually took years to realize this dream.

OUR volunteer service was a wonderful interlude. We worked with the late Yochanan (Sela), our great and good friend. After this first round and before returning to England, Yochanan invited us personally to return again the following year. During this time we raised the greenhouses in KH and Yochanan suggested that we look for a place to live in Rosh Pina. To our great sorrow Yochanan died during the ensuing year just when Harry officially retired and he never got to see us make our dream come true.

WE came to Israel anyway during Yigal's (Ben-Haim) time as gardener. We managed to put up another two greenhouses and started growing house plants (for the members), junipers (which were the basis for the juniper nursery) with Roni Butow. We also grew feverfew and other medicinal herbs and, in the end: moringa.

TO our great sorrow, Harry got ill during the following years. This is a period which still hurts me too much to write about it. But even when clouds covered the sky there was a shining silver lining. Keren Davidesco joined us in the greenhouses and she lit up our lives and dispelled the clouds.

MY dear friend Keren offered us more than just a helping hand through trying times. Our friendship was hope in life and a future which will stay with me 'till my dying day. We laughed a lot and planned the future of the greenhouses which were about to change. This was a place to come and learn to use medicinal plants and alternate food plants, to buy small gifts. But now we faced the demand that the place become economically viable. Keren, who is a good deal younger than I am, will have to face that challenge herself.

DURING this wonderful period, without knowing exactly how short it was going to be, Keren and I spoke of the future. For a short period of time we would wake joyfully each morning... until the clouds returned to cover the sky. Keren and I hugged and cried and said our goodbyes and we returned to England.

WE wish the greenhouses would remain as a monument to Yochanan's vision to his memory and to Harry's and eventually to my own.

KEREN, you wonderful woman, keep up the good work!!

THE JOINT COMMUNITY TEAM

We decided to put together a joint team from the extension neighborhood and the kibbutz in order to work on issues that affect us both and to try and dispell the ill feelings that seem to have been brewing. We met last Friday (after Yom Kippur): Orly Sharon, Ruti Gedalizon and Yaron Zeevi (neighborhood) with Ari Steiner, Maayan Palma, Orah Hammer and Michal Aschar from the kibbutz.

We decided on three ventures:

1. A joint garden venture
2. Open House - get to know your neighbor - meetings (see below).
3. Pub evening

During Succot there will be welcoming homes in the neighborhood: #31 - Sven + Fela, #57 - the Nitzan's, #60 Penina & Yaron Zeevi, # 73 Ruti Gedalizon, #74 Ory & Malka Ganani & #75 Ihmre & Galit Solomon. Drop in for a cup of coffee!